

– Je to ešte ďaleko? – vyzvedá Lea.
Auto hučí tak silno, že starý otec nepočuje.
Keď zabočia na krivolakú cestičku k chate, Mia to tam
hneď spozná.
– Pamätám si, keď som tu bola, – zvolá radostne.
– Už je to dávno, – povie starý otec. – Mala si iba tri roky.

– A čo ja? Tiež som bola s vami? – spýta sa Lea.
Starý otec zaparkuje pred chatou. Pokrúti hlavou a vystúpi
z auta do tmavej noci.
– Nie, to bolo ešte skôr než si prišla na svet, – odpovie.
– Bola som v mamičkinom brušku? – vyzvedá ďalej Lea.
Starý otec odomkne dvere na chate.
– Bolo to ešte predtým, ako si sa ocitla v mamičkinom
brušku.

V chate je rovnaká zima ako vonku. Mia a Lea vydýchnu a spomedzi pier im stúpa para.

Starý otec zamieri do kôlne po drevo.

– Ale kde som bola, predtým než som prišla na svet? – nedá pokoj Lea.

Sestry hľadajú cez okno letnej verandy do noci.

– Možno si bola vo vesmíre, – povie Mia.

– Ale čo som tam robila? – zadiví sa Lea. – Bola som bábätkom, alebo čo?

– Áno, – odvetí Mia. – Možno si bola vesmírnym bábätkom, čo sa celé dni hralo s planétami a hviezdami.

Vesmír je obrovský a hlboký. Mia a Lea rátajú hviezdy a doširoka otvárajú oči, aby ich videli čo najviac.

